Verordnungsblatt
für das Generalgouvernement

Dziennik Rozporządzeń
dla Generalnego Gubernatorstwa

1942 | Ausgegeben zu Krakau, den 14. Dezember 1942
Wydano w Krakau, dnia 14 grudnia 1942 r. | Nr. 106

Inhalt / Treść

Verordnung
über das Recht der Deutschstämmigen.

Vom 30. November 1942.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

Die Deutschstämmigen (Inhaber eines Ausweises für Deutschstämmige im Sinne der Verordnung vom 29. Oktober 1941, VBlGG. S. 622, und ihre noch nicht 15 Jahre alten Kinder) unterliegen im Rahmen des § 19 der Verordnung vom 19. Februar 1940 über die deutsche Gerichtsbarkeit im Generalgouvernement (VBlGG. I S. 57) in bürgerlichen Rechtssachen des Personen- und Familienrechts der deutschen Gerichtsbarkeit.

Rozporządzenie
o prawie obowiązującym osoby pochodzenia niemieckiego.

Z dnia 30 listopada 1942 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

Osoby pochodzenia niemieckiego (właściciele legitymacji dla osób pochodzenia niemieckiego w rozumieniu rozporządzenia z dnia 29 października 1941 r., Dz. Rozp. GG. str. 622, i ich dzieci poniżej 15 lat) podlegają w ramach § 19 rozporządzenia z dnia 19 lutego 1940 r. o sądownictwie niemieckim w Generalnym Gubernatorstwie (Dz. Rozp. GG. I str. 57) w sprawach cywilnych prawa osobowego i familijnego sądownictwu niemieckiemu.

§ 2

(1) Die Deutschstämmigen stehen hinsichtlich der Anwendbarkeit des Personen- und Familienrechts den deutschen Staatsangehörigen gleich. Als Heimatrecht im Sinne des § 22 Abs. 1 der Verordnung über die deutsche Gerichtsbarkeit im Generalgouvernement gilt das im Altreich geltende Recht.

(2) Für die Form der Eheschließung gilt, sofern einer der Eheschließenden Deutschstämmiger ist, deutsches Recht; die Ehe kommt nur zustande, wenn die Eheschließung vor einem deutschen Standesbeamten stattgefunden hat.

(3) In Rechtsstreitigkeiten wegen Aufhebung oder Scheidung einer Ehe ist das deutsche Recht auch dann anwendbar, wenn eine Deutschstämmige vor dem Inkrafttreten dieser Verordnung einen Mann geheiratet hat, der weder deutscher Staatsangehöriger noch deutscher Volkszugehöriger ist.

(4) Auf Ehen männlicher Deutschstämmiger, die vor dem Inkrafttreten dieser Verordnung geschlossen worden sind, ist das deutsche eheliche Güterrecht nicht anwendbar.

§ 3

(1) Die Beurkundung des Personenstands Deutschstämmiger erfolgt nach deutschem Recht durch deutsche Standesbeamte. Die in der Verordnung vom 16. März 1940 über das Personenstandsrecht der Deutschen im Generalgouvernement (VBlGG. I S. 104) in der Fassung der Verordnung vom 14. Dezember 1940 (VBlGG. I S. 364) für deutsche Volkszugehörige getroffenen Vorschriften sind nach Maßgabe der Absätze 2 und 3 auf Deutschstämmige sinngemäß anzuwenden.

(2) Der Nachweis der Deutschstämmigkeit kann ausschließlich durch Vorlegung des Ausweises für Deutschstämmige im Sinne der Verordnung vom 29. Oktober 1941 über die Einführung eines Ausweises für Deutschstämmige im Generalgouvernement geführt werden.

(3) Kinder und Jugendliche unter 15 Jahren werden, sofern sie nicht selbst gemäß § 4 Satz 3 der Ersten Durchführungsvorschrift zur Verordnung vom 29. Oktober 1941 über die Einführung eines Ausweises für Deutschstämmige im Generalgouvernement vom 22. Juni 1942 (VBlGG. S. 357) einen Ausweis für Deutschstämmige besitzen, als Deutschstämmige behandelt, wenn ein Elternteil durch Vorlegung des Ausweises für Deutschstämmige den Nachweis der Deutschstämmigkeit erbringt.

§ 4

Die Deutschstämmigen unterliegen der deutschen Strafgerichtsbarkeit.

§ 5

(1) Die bei den nichtdeutschen Justizbehörden anhängigen Strafsachen gegen Deutschstämmige gehen auf die deutsche Anklagebehörde über, in deren Bezirk die bisher zuständige Behörde liegt. Die Entscheidungen der nichtdeutschen Behörden in diesen Strafsachen verlieren ihre Wirkung.

§ 2

(1) Osoby pochodzenia niemieckiego są z uwagi na zastosowanie prawa osobowego i familijnego zrównane z obywatelami niemieckimi. Jako prawo ojczyste w rozumieniu § 22 ust. 1 rozporządzenia o sądownictwie niemieckim w Generalnym Gubernatorstwie obowiązuje prawo będące w mocy w Altreich.

(2) Dla formy zawarcia małżeństwa obowiązuje prawo niemieckie, o ile jedna ze stron zawierających małżeństwo jest osobą pochodzenia niemieckiego; małżeństwo dochodzi tylko wówczas do skutku, o ile małżeństwo zawarto przed niemieckim urzędnikiem stanu cywilnego.

(3) W sporach prawnych o zniesienie małżeństwa lub rozwód stosuje się prawo niemieckie także wówczas, gdy kobieta pochodzenia niemieckiego poślubiła przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia mężczyznę, który nie jest ani obywatelem niemieckim ani osobą narodowości niemieckiej.

(4) Do małżeństw zawartych przez mężczyzn pochodzenia niemieckiego przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia nie stosuje się niemieckiego prawa majątkowego małżeńskiego.

§ 3

(1) Stwierdzenia stanu cywilnego osoby pochodzenia niemieckiego dokonują niemieccy urzędnicy stanu cywilnego według prawa niemieckiego. Przepisy wydane w rozporządzeniu z dnia 16 marca 1940 r. o prawie stanu cywilnego Niemców w Generalnym Gubernatorstwie (Dz. Rozp. GG. I str. 104) w brzmieniu rozporządzenia z dnia 14 grudnia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 364) dla osób narodowości niemieckiej stosuje się odpowiednio w myśl ustępów 2 i 3 do osób pochodzenia niemieckiego.

(2) Udowodnienie pochodzenia niemieckiego może nastąpić wyłącznie przez przedłożenie legitymacji dla osób pochodzenia niemieckiego w rozumieniu rozporządzenia z dnia 29 października 1941 r. o wprowadzeniu legitymacji dla osób pochodzenia niemieckiego w Generalnym Gubernatorstwie.

(3) Dzieci i nieletnich poniżej 15 lat, o ile oni sami nie posiadają legitymacji dla osób pochodzenia niemieckiego stosownie do § 4 zdanie 3 pierwszego postanowienia wykonawczego do rozporządzenia z dnia 29 października 1941 r. o wprowadzeniu legitymacji dla osób pochodzenia niemieckiego w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 22 czerwca 1942 r. (Dz. Rozp. GG. str. 357), traktuje się jako osoby pochodzenia niemieckiego, jeżeli jedno z rodziców wykaże pochodzenie niemieckie przez przedłożenie legitymacji dla osób pochodzenia niemieckiego.

§ 4

Osoby pochodzenia niemieckiego podlegają niemieckiemu sądownictwu karnemu.

§ 5

(1) Sprawy karne przeciwko osobom pochodzenia niemieckiego, zawisłe przed nieniemieckimi władzami wymiaru sprawiedliwości, przechodzą do niemieckiej władzy oskarżenia, w której okręgu znajduje się dotychczas właściwa władza. Orzeczenia nieniemieckich władz w tych sprawach karnych tracą swoją moc.

(2) Auf die bei den nichtdeutschen Gerichten anhängigen bürgerlichen Rechtssachen, die nach § 1 dieser Verordnung der deutschen Gerichtsbarkeit unterliegen, sind die §§ 4 bis 14 der Verordnung vom 19. Februar 1940 über den Übergang von Rechtssachen in der deutschen und polnischen Gerichtsbarkeit (VBlGG. I S. 68) sinngemäß anzuwenden.

Krakau, den 30. November 1942.

Der Generalgouverneur
In Vertretung
Bühler

(2) Do spraw cywilnych zawisłych w sądach nieniemieckich, które według § 1 niniejszego rozporządzenia podlegają sądownictwu niemieckiemu, stosuje się odpowiednio §§ 4 do 14 rozporządzenia z dnia 19 lutego 1940 r. o przejściu spraw prawnych w sądownictwie niemieckim i polskim (Dz. Rozp. GG. I str. 68).

Krakau, dnia 30 listopada 1942 r.

Generalny Gubernator
W zastępstwie
Bühler

Verordnung

über die Einführung der Verordnung vom 8. Mai 1940 über die Berufung der Amtsträger und die Diensteinweisung von Beamten, Angestellten und Arbeitern im Generalgouvernement im Distrikt Galizien.

Vom 30. November 1942.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

Einziger Paragraph.

Die Verordnung über die Berufung von Amtsträgern und die Diensteinweisung von Beamten, Angestellten und Arbeitern im Generalgouvernement vom 8. Mai 1940 (VBlGG. I S. 187) wird mit Wirkung vom 15. Dezember 1942 im Distrikt Galizien eingeführt.

Krakau, den 30. November 1942.

Der Generalgouverneur
In Vertretung
Bühler

Rozporządzenie

o wprowadzeniu rozporządzenia z dnia 8 maja 1940 r. o powoływaniu funkcjonariuszy (Amtsträger) i o przydzielaniu do służby urzędników, pracowników umysłowych i fizycznych w Generalnym Gubernatorstwie w Okręgu Galizien (Galicja).

Z dnia 30 listopada 1942 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

Jedyny paragraf.

Rozporządzenie o powoływaniu funkcjonariuszy (Amtsträger) i o przydzielaniu do służby urzędników, pracowników umysłowych i fizycznych w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 8 maja 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 187) wprowadza się z ważnością od dnia 15 grudnia 1942 r. w Okręgu Galizien (Galicja).

Krakau, dnia 30 listopada 1942 r.

Generalny Gubernator
W zastępstwie
Bühler

Zweite Durchführungsvorschrift

zur Verordnung vom 8. Mai 1940 über die Berufung der Amtsträger und die Diensteinweisung von Beamten, Angestellten und Arbeitern im Generalgouvernement.

Vom 30. November 1942.

Zur Durchführung der Verordnung über die Berufung der Amtsträger und die Diensteinweisung von Beamten, Angestellten und Arbeitern im Generalgouvernement vom 8. Mai 1940 (VBlGG. I S. 187) bestimme ich:

§ 1

Ernennung und Entlassung von Beamten.

(1) Die deutschen Beamten werden nach den reichsrechtlichen Vorschriften ernannt und entlassen.

(2) Die ehemals polnischen Beamten werden nach der Verordnung über die Gewährung von Vergütungen an wiederbeschäftigte ehemals pol-

Drugie postanowienie wykonawcze

do rozporządzenia z dnia 8 maja 1940 r. o powoływaniu funkcjonariuszy (Amtsträger) i o przydzielaniu do służby urzędników, pracowników umysłowych i fizycznych w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 30 listopada 1942 r.

Celem wykonania rozporządzenia o powoływaniu funkcjonariuszy (Amtsträger) i o przydzielaniu do służby urzędników, pracowników umysłowych i fizycznych w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 8 maja 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 187) postanawiam:

§ 1

Mianowanie i zwalnianie urzędników.

(1) Niemieckich urzędników mianuje i zwalnia się według przepisów prawnych Rzeszy.

(2) Byłych polskich urzędników zatrudnia się ponownie według rozporządzenia o udzielaniu wynagrodzeń znowu zatrudnionym urzędnikom

nische Beamte vom 3. November 1939 (VBlGG. S. 28) und den hierzu ergangenen Bestimmungen in der Fassung der Änderungsverordnung vom 24. März 1942 (VBlGG. S. 172) wiederbeschäftigt und nach der Verordnung über die Entlassung und Versetzung in den Ruhestand der wiederbeschäftigten Beamten des ehemaligen polnischen Staates und der Gemeinden und Gemeindeverbände vom 31. Juli 1942 (VBlGG. S. 427) entlassen.

§ 2

Einstellung und Entlassung von Angestellten und Arbeitern.

(1) Angestellte und Arbeiter in der Regierung des Generalgouvernements werden durch den Leiter des Personalamtes im Staatssekretariat der Regierung des Generalgouvernements im Einvernehmen mit den zuständigen Hauptabteilungsleitern (Amtsleitern) eingestellt und entlassen.

(2) Angestellte und Arbeiter in den Distrikten werden durch die Gouverneure der Distrikte eingestellt und entlassen.

(3) Die Gouverneure der Distrikte können ihre Befugnisse nach Abs. 2 auf die Kreishauptleute (Stadthauptleute), für die den Kreishauptleuten angegliederten Behörden auf den Leiter der angegliederten Behörde übertragen, soweit es sich um Angestellte der Vergütungsgruppen TO. A VII bis X oder um nichtdeutsche Angestellte und Arbeiter handelt.

(4) Die Zuständigkeit der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Finanzen) nach § 13 der Ersten Durchführungsvorschrift zur Verordnung vom 31. März 1940 über die Haushaltsführung und Rechnungslegung im Generalgouvernement vom 2. Dezember 1940 (VBlGG. II S. 535), Neueinstellungen und Höherstufung von Angestellten im Rahmen der im Haushaltsplan zur Verfügung stehenden Stellen zu genehmigen, bleibt unberührt.

(5) Für das Dienstverhältnis der deutschen Angestellten und Arbeiter des Generalgouvernements gelten die reichsrechtlichen Bestimmungen der Allgemeinen Tarifordnung (ATO.) und der Tarifordnungen A und B für Gefolgschaftsmitglieder im öffentlichen Dienst (TO. A und TO. B), der Allgemeinen Dienstordnung zu diesen Tarifordnungen (ADO.), die besondere Dienstordnung für Angestellte im Dienst des Generalgouvernements sowie die sonstigen für den Bereich des Generalgouvernements erlassenen besonderen Vorschriften; für das Dienstverhältnis der nichtdeutschen Angestellten und Arbeiter gelten in ihrer jeweiligen Fassung die Rahmentarifordnung für nichtdeutsche Arbeiter und Angestellte im öffentlichen Dienst im Generalgouvernement (RTO.) vom 23. April 1940 (VBlGG. II S. 265), die Tarifordnung für nichtdeutsche Angestellte im öffentlichen Dienst im Generalgouvernement (TO. I) vom 24. April 1940 (VBlGG. II S. 270) sowie die Tarifordnung für nichtdeutsche Arbeiter und Arbeiterinnen im öffentlichen Dienst im Generalgouvernement (TO. II) vom 25. April 1940 (VBlGG. II S. 272).

polskim z dnia 3 listopada 1939 r. (Dz. Rozp. GG. str. 28) i wydanych do niego postanowień w brzmieniu rozporządzenia zmieniającego z dnia 24 marca 1942 r. (Dz. Rozp. GG. str. 172) i zwalnia się według rozporządzenia o zwalnianiu i przenoszeniu w stan spoczynku ponownie zatrudnionych urzędników byłego Państwa Polskiego i gmin oraz związków gmin z dnia 31 lipca 1942 r. (Dz. Rozp. GG. str. 427).

§ 2

Przyjmowanie i zwalnianie pracowników umysłowych i fizycznych.

(1) Pracowników umysłowych i fizycznych w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa przyjmuje i zwalnia Kierownik Urzędu Personalnego w Sekretariacie Stanu Rządu Generalnego Gubernatorstwa w porozumieniu z właściwymi kierownikami głównych wydziałów (kierownikami urzędów).

(2) Pracowników umysłowych i fizycznych w okręgach przyjmują i zwalniają gubernatorzy okręgów.

(3) Gubernatorzy okręgów mogą przenieść swoje uprawnienia według ust. 2 na starostów powiatowych (starostów miejskich), a odnośnie do władz przyłączonych do starostów powiatowych na kierownika władz przyłączonych, o ile chodzi o pracowników umysłowych VII do X grupy wynagrodzenia OT. A lub o nieniemieckich pracowników umysłowych i fizycznych.

(4) Właściwość Rządu Generalnego Gubernatorstwa (Głównego Wydziału Finansów) według § 13 pierwszego postanowienia wykonawczego do rozporządzenia z dnia 31 marca 1940 r. o budżecie i składaniu sprawozdań rachunkowych w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 2 grudnia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 535) do zezwalania na nowe przyjmowania i zaszeregowywania do wyższych grup pracowników umysłowych, w ramach stanowisk stojących do dyspozycji w budżecie, pozostaje niezmieniona.

(5) Odnośnie do stosunku służbowego niemieckich pracowników umysłowych i fizycznych w Generalnym Gubernatorstwie obowiązują istniejące w Rzeszy postanowienia prawne ogólnej ordynacji taryfowej (OOT.) i ordynacyj taryfowych A i B dla pracowników w służbie publicznej (OT. A i OT. B), ogólnego regulaminu służbowego do tych ordynacyj taryfowych (ORS.), specjalnego regulaminu służbowego dla pracowników umysłowych w służbie Generalnego Gubernatorstwa jako też inne przepisy specjalne wydane dla obrębu Generalnego Gubernatorstwa; odnośnie do stosunku służbowego nie będących Niemcami pracowników umysłowych i fizycznych obowiązują w każdorazowym ich brzmieniu ordynacja taryfowa ramowa dla nie będących Niemcami pracowników fizycznych i umysłowych w służbie publicznej w Generalnym Gubernatorstwie (OTR.) z dnia 23 kwietnia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 265), ordynacja taryfowa dla nie będących Niemcami pracowników umysłowych w służbie publicznej w Generalnym Gubernatorstwie (OT. I) z dnia 24 kwietnia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 270) jako też ordynacja taryfowa dla nie będących Niemcami pracowników i pracownic fizycznych w służbie publicznej w Generalnym Gubernatorstwie (OT. II) z dnia 25 kwietnia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 272).

§ 3

Sonderermächtigungen.

Der Staatssekretär der Regierung des Generalgouvernements kann den Hauptabteilungsleitern (Amtsleitern) in der Regierung des Generalgouvernements die Befugnis übertragen, die Einstellung und Entlassung von Angestellten und Arbeitern ihres Dienstbereiches sowie der ihnen unterstellten Körperschaften und Anstalten vorzunehmen. Er kann ihnen ferner das Recht einräumen, diese Befugnis weiter zu übertragen.

§ 4

Diensteinweisung und Versetzung.

Die Diensteinweisung (Berufung) und Versetzung von Beamten, Angestellten und Arbeitern richtet sich nach der Dritten Durchführungsvorschrift zur Verordnung vom 8. Mai 1940 über die Berufung der Amtsträger und die Diensteinweisung von Beamten, Angestellten und Arbeitern im Generalgouvernement vom 30. November 1942 (VBlGG. S. 743).

§ 5

Ausnahmen.

Diese Durchführungsvorschrift gilt nicht für den Geschäftsbereich des Höheren ᛋᛋ- und Polizeiführers im Generalgouvernement (Staatssekretär für das Sicherheitswesen) sowie für den Geschäftsbereich der Hauptabteilungen Eisenbahnen und Post in der Regierung des Generalgouvernements.

§ 6

Schlußvorschrift.

(1) Diese Durchführungsvorschrift tritt am 15. Dezember 1942 in Kraft. Sie tritt an die Stelle der Durchführungsvorschrift vom 10. März 1941 (VBlGG. S. 97).

(2) Die auf Grund des § 6 der Durchführungsvorschrift vom 10. März 1941 bisher erteilten Ermächtigungen bleiben bis auf weiteres in Kraft.

(3) Die vom Staatssekretär der Regierung des Generalgouvernements am 4. Dezember 1941 und 23. Februar 1942 über die Durchführung des Stellenplanes erlassenen Richtlinien bleiben unberührt.

Krakau, den 30. November 1942.

Der Generalgouverneur
In Vertretung
Bühler

§ 3

Upoważnienia szczególne.

Sekretarz Stanu Rządu Generalnego Gubernatorstwa może przenieść na kierowników głównych wydziałów (kierowników urzędów) w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa uprawnienie do przyjmowania i zwalniania pracowników umysłowych i fizycznych ich zakresu służbowego jako też podległych im korporacyj i zakładów. Może on następnie przyznać im prawo dalszego przenoszenia tego uprawnienia.

§ 4

Przydzielanie do służby i przenoszenie.

Przydzielanie do służby (powoływanie) i przenoszenie urzędników, pracowników umysłowych i fizycznych odbywa się według trzeciego postanowienia wykonawczego do rozporządzenia z dnia 8 maja 1940 r. o powoływaniu funkcjonariuszy (Amtsträger) i o przydzielaniu do służby urzędników, pracowników umysłowych i fizycznych w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 30 listopada 1942 r. (Dz. Rozp. GG. str. 743).

§ 5

Wyjątki.

Niniejsze postanowienie wykonawcze nie odnosi się do zakresu działania Wyższego Dowódcy ᛋᛋ i Policji w Generalnym Gubernatorstwie (Sekretarz Stanu dla Spraw Bezpieczeństwa) jako też do zakresu działania Głównych Wydziałów Kolei i Poczty w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa.

§ 6

Przepis końcowy.

(1) Niniejsze postanowienie wykonawcze wchodzi w życie z dniem 15 grudnia 1942 r. Wchodzi ono w miejsce postanowienia wykonawczego z dnia 10 marca 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 97).

(2) Upoważnienia udzielone dotychczas na podstawie § 6 postanowienia wykonawczego z dnia 10 marca 1941 r. pozostają w mocy aż do odwołania.

(3) Wytyczne wydane przez Sekretarza Stanu Rządu Generalnego Gubernatorstwa w dniu 4 grudnia 1941 r. i 23 lutego 1942 r. w sprawie realizacji wykazu stanowisk pozostają niezmienione.

Krakau, dnia 30 listopada 1942 r.

Generalny Gubernator
W zastępstwie
Bühler

Dritte Durchführungsvorschrift

zur Verordnung vom 8. Mai 1940 über die Berufung der Amtsträger und die Diensteinweisung von Beamten, Angestellten und Arbeitern im Generalgouvernement.

Vom 30. November 1942.

Zur Durchführung der Verordnung über die Berufung der Amtsträger und die Diensteinweisung von Beamten, Angestellten und Arbeitern im Generalgouvernement vom 8. Mai 1940 (VBlGG. I S. 187) bestimme ich:

Trzecie postanowienie wykonawcze

do rozporządzenia z dnia 8 maja 1940 r. o powoływaniu funkcjonariuszy (Amtsträger) i o przydzielaniu do służby urzędników, pracowników umysłowych i fizycznych w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 30 listopada 1942 r.

Celem wykonania rozporządzenia o powoływaniu funkcjonariuszy (Amtsträger) i o przydzielaniu do służby urzędników, pracowników umysłowych i fizycznych w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 8 maja 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 187) postanawiam:

§ 1

Berufung und Versetzung durch den Staatssekretär der Regierung des Generalgouvernements.

(1) Nachfolgend aufgeführte Beamte und Angestellte werden durch den Staatssekretär der Regierung des Generalgouvernements berufen und versetzt:

1. Die Stellvertreter der Hauptabteilungsleiter und Amtsleiter, die Abteilungsleiter, die Unterabteilungsleiter und Referenten in der Regierung des Generalgouvernements;
2. die Abteilungsleiter, Amtsleiter, Unterabteilungsleiter und Referenten in den Ämtern der Distrikte;
3. die kommissarischen Kreishauptleute (Stadthauptleute) und die Landkommissare (Stadtkommissare);
4. die Leiter der Arbeitsämter, Finanzinspektionen, Forstaufsichtsämter und Bergämter;
5. sonstige Beamte der Besoldungsgruppen A 3 und höher sowie sonstige Angestellte der Vergütungsgruppen TO. A III und höher.

(2) Den Vorschlag auf Berufung und Versetzung unterbreitet

1. in den Fällen des Abs. 1 Nr. 1 der Hauptabteilungsleiter (Amtsleiter) in der Regierung des Generalgouvernements;
2. in den Fällen des Abs. 1 Nr. 2 bis 5 der Hauptabteilungsleiter (Amtsleiter) in der Regierung des Generalgouvernements im Benehmen mit den beteiligten Gouverneuren.

§ 2

Diensteinweisung und Versetzung innerhalb der Regierung des Generalgouvernements.

(1) Die Beamten innerhalb der Regierung des Generalgouvernements werden — unbeschadet des § 1 — durch den Leiter der obersten fachlichen Dienststelle (Hauptabteilungs- oder Amtsleiter) in den Dienst eingewiesen. Innerhalb einer Hauptabteilung (eines Amts) werden diese Beamten durch den zuständigen Hauptabteilungsleiter (Amtsleiter) versetzt. Von einer Hauptabteilung (einem Amt) in eine andere Hauptabteilung (ein anderes Amt) innerhalb der Regierung des Generalgouvernements werden sie durch den Leiter des Personalamtes im Staatssekretariat der Regierung des Generalgouvernements im Einvernehmen mit den zuständigen Hauptabteilungsleitern (Amtsleitern) versetzt.

(2) Die Angestellten und Arbeiter innerhalb der Regierung des Generalgouvernements werden — unbeschadet des § 1 — durch den Leiter des Personalamtes im Staatssekretariat der Regierung des Generalgouvernements dem zuständigen Hauptabteilungsleiter (Amtsleiter) zur Diensteinweisung überwiesen. Innerhalb der Regierung des Generalgouvernements werden diese Angestellten und Arbeiter durch den Leiter des Personalamtes im Staatssekretariat der Regierung des Generalgouvernements im Einvernehmen mit den zuständigen Hauptabteilungsleitern (Amtsleitern) versetzt.

§ 1

Powołanie i przeniesienie przez Sekretarza Stanu Rządu Generalnego Gubernatorstwa.

(1) Sekretarz Stanu Rządu Generalnego Gubernatorstwa powołuje i przenosi niżej wyszczególnionych urzędników i pracowników umysłowych:

1. Zastępców kierowników głównych wydziałów i kierowników urzędów, wydziałów, działów i referentów w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa;
2. kierowników wydziałów, urzędów, działów i referentów w urzędach okręgów;
3. komisarycznych starostów powiatowych (starostów miejskich) i komisarzy ziemskich (komisarzy miejskich);
4. kierowników urzędów pracy, inspekcyj skarbowych, urzędów nadzoru lasów i urzędów górniczych;
5. innych urzędników należących do grupy uposażenia A 3 i wyższych jak również innych pracowników umysłowych należących do grupy wynagrodzenia OT. A III i wyższych.

(2) Wniosek o powołaniu i przeniesieniu przygotowuje

1. w wypadkach przewidzianych w ust. 1 p. 1 kierownik głównego wydziału (kierownik urzędu) w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa;
2. w wypadkach przewidzianych w ust. 1 p. 2 do 5 kierownik głównego wydziału (kierownik urzędu) w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa w porozumieniu z zainteresowanymi gubernatorami.

§ 2

Przydzielanie do służby i przenoszenie w obrębie Rządu Generalnego Gubernatorstwa.

(1) Urzędników w obrębie Rządu Generalnego Gubernatorstwa — niezależnie od przepisów § 1 — przydziela do służby kierownik zwierzchniej fachowej placówki służbowej (kierownik głównego wydziału lub kierownik urzędu). W obrębie głównego wydziału (urzędu) urzędników tych przenosi właściwy kierownik głównego wydziału (kierownik urzędu). Z jednego głównego wydziału (jednego urzędu) do drugiego głównego wydziału (drugiego urzędu) w obrębie Rządu Generalnego Gubernatorstwa przenosi ich Kierownik Urzędu Personalnego w Sekretariacie Stanu Rządu Generalnego Gubernatorstwa w porozumieniu z właściwymi kierownikami głównych wydziałów (kierownikami urzędów).

(2) Pracowników umysłowych i fizycznych w obrębie Rządu Generalnego Gubernatorstwa — niezależnie od przepisów § 1 — przekazuje Kierownik Urzędu Personalnego w Sekretariacie Stanu Rządu Generalnego Gubernatorstwa właściwemu kierownikowi głównego wydziału (kierownikowi urzędu) do przydzielonej służby. W obrębie Rządu Generalnego Gubernatorstwa wymienionych pracowników umysłowych i fizycznych przenosi Kierownik Urzędu Personalnego w Sekretariacie Stanu Rządu Generalnego Gubernatorstwa w porozumieniu z właściwymi kierownikami głównych wydziałów (kierownikami urzędów).

§ 3

Diensteinweisung und Versetzung innerhalb der Distrikte.

(1) Die Beamten, Angestellten und Arbeiter innerhalb der Distrikte werden — unbeschadet des § 1 — durch die Gouverneure der Distrikte in den Dienst eingewiesen und versetzt.

(2) Zur Versetzung von Beamten sowie Angestellten der Vergütungsgruppen TO. A V b und höher aus einem Verwaltungszweig in einen anderen ist in jedem Fall die Zustimmung der zuständigen Hauptabteilungsleiter (Amtsleiter) in der Regierung des Generalgouvernements erforderlich.

§ 4

Versetzungen innerhalb des Generalgouvernements.

(1) Die Versetzung von der Regierung des Generalgouvernements in einen Distrikt oder umgekehrt sowie von einem Distrikt in einen anderen Distrikt wird — unbeschadet des § 1 — durch den Leiter des Personalamtes im Staatssekretariat der Regierung des Generalgouvernements auf Antrag des zuständigen Hauptabteilungsleiters (Amtsleiters) im Benehmen mit den beteiligten Gouverneuren verfügt.

(2) Versetzungen von Beamten innerhalb des gleichen Verwaltungszweiges werden — unbeschadet des § 1 — durch den zuständigen Leiter der obersten fachlichen Dienststelle (Hauptabteilungs- oder Amtsleiter in der Regierung des Generalgouvernements) im Benehmen mit den beteiligten Gouverneuren verfügt.

§ 5

Sonderermächtigungen.

Der Staatssekretär der Regierung des Generalgouvernements kann den Hauptabteilungsleitern (Amtsleitern) in der Regierung des Generalgouvernements die Befugnis übertragen, die Diensteinweisung und Versetzung von Angehörigen ihres Dienstbereiches sowie der ihnen unterstellten Körperschaften und Anstalten vorzunehmen. Er kann ihnen ferner das Recht einräumen, diese Befugnis weiter zu übertragen.

§ 6

Abordnungen.

(1) Abordnungen von Beamten, Angestellten oder Arbeitern durch eine Reichsbehörde in das Generalgouvernement und der Widerruf der Abordnung werden — unbeschadet des § 1 — durch die oberste fachliche Dienststelle (Hauptabteilung oder Amt in der Regierung des Generalgouvernements) beantragt.

(2) Die Befugnis, Beamte, Angestellte oder Arbeiter innerhalb des Generalgouvernements von einer Dienststelle an eine andere Dienststelle zur Dienstleistung abzuordnen, regelt sich entsprechend den in den §§ 1 bis 5 für die Versetzung festgelegten Zuständigkeiten.

§ 7

Führung der Personalverwaltung.

(1) Die Personalverwaltung ist von den obersten fachlichen Dienststellen, dem Personalamt im Staatssekretariat der Regierung des Generalgouver-

§ 3

Przydzielanie do służby i przenoszenie w obrębie okręgów.

(1) Urzędników, pracowników umysłowych i fizycznych w obrębie okręgów — niezależnie od przepisów § 1 — przydzielają do służby i przenoszą gubernatorzy okręgów.

(2) Do przeniesienia urzędników jak również pracowników umysłowych grup wynagrodzenia OT. A Vb i wyższych z jednego działu administracji do drugiego wymagana jest w każdym wypadku zgoda właściwych kierowników głównych wydziałów (kierowników urzędów) w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa.

§ 4

Przeniesienia w obrębie Generalnego Gubernatorstwa.

(1) Przeniesienie z Rządu Generalnego Gubernatorstwa do okręgu lub odwrotnie jak również z jednego okręgu do drugiego okręgu — niezależnie od przepisów § 1 — zarządza Kierownik Urzędu Personalnego w Sekretariacie Stanu Rządu Generalnego Gubernatorstwa na wniosek właściwego kierownika głównego wydziału (kierownika urzędu) w porozumieniu z zainteresowanymi gubernatorami.

(2) Przeniesienia urzędników w obrębie równorzędnego działu administracji — niezależnie od przepisów § 1 — zarządza właściwy kierownik zwierzchniej fachowej placówki służbowej (kierownik głównego wydziału lub kierownik urzędu w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa) w porozumieniu z zainteresowanymi gubernatorami.

§ 5

Upoważnienia szczególne.

Sekretarz Stanu Rządu Generalnego Gubernatorstwa może przenieść na kierowników głównych wydziałów (kierowników urzędów) w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa kompetencję do przydzielania do służby i przenoszenia przynależnych do ich zakresu służbowego jako też podległych im korporacyj i zakładów. Może on następnie przyznać im prawo dalszego przekazywania tej kompetencji.

§ 6

Delegacje.

(1) Delegacje urzędników, pracowników umysłowych lub fizycznych przez Urzędy Rzeszy do Generalnego Gubernatorstwa i odwołanie delegacji — niezależnie od przepisów § 1 — następuje na wniosek zwierzchniej fachowej placówki służbowej (główny wydział lub urząd w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa).

(2) Uprawnienie do delegowania urzędników, pracowników umysłowych lub fizycznych w obrębie Generalnego Gubernatorstwa z jednej placówki służbowej do drugiej placówki służbowej celem wykonywania służby, normuje się odpowiednio do właściwości do przenoszenia ustalonych w §§ 1 do 5.

§ 7

Prowadzenie administracji personalnej.

(1) Administracja personalna winna być jednolicie prowadzona przez zwierzchnie fachowe placówki służbowe, Urząd Personalny w Sekretaria-

nements und den Personalämtern in den Ämtern der Distrikte nach den Richtlinien des Staatssekretärs der Regierung des Generalgouvernements einheitlich zu führen.

(2) Soweit Dienststellen auf Grund des § 5 zur selbständigen Diensteinweisung und Versetzung befugt sind, führen sie die Personalverwaltung selbst.

§ 8

Ausnahmen.

Diese Durchführungsvorschrift gilt nicht für den Geschäftsbereich des Höheren ϟϟ- und Polizeiführers im Generalgouvernement (Staatssekretär für das Sicherheitswesen) sowie für den Geschäftsbereich der Hauptabteilungen Eisenbahnen und Post in der Regierung des Generalgouvernements.

§ 9

Schlußvorschrift.

(1) Diese Durchführungsvorschrift tritt am 15. Dezember 1942 in Kraft. Sie tritt an die Stelle der Durchführungsvorschrift vom 10. März 1941 (VBlGG. S. 97).

(2) Die auf Grund des § 6 der Durchführungsvorschrift vom 10. März 1941 bisher erteilten Ermächtigungen bleiben bis auf weiteres in Kraft.

(3) Die vom Staatssekretär der Regierung des Generalgouvernements am 4. Dezember 1941 und 23. Februar 1942 über die Durchführung des Stellenplanes erlassenen Richtlinien bleiben unberührt.

Krakau, den 30. November 1942.

Der Generalgouverneur
In Vertretung
Bühler

cie Stanu Rządu Generalnego Gubernatorstwa i urzędników personalnych w urzędach okręgów według wytycznych Sekretarza Stanu Rządu Generalnego Gubernatorstwa.

(2) O ile placówki służbowe są uprawnione na podstawie § 5 do samodzielnego przydzielania do służby i przenoszenia, prowadzą one administrację personalną samodzielnie.

§ 8

Wyjątki.

Niniejsze postanowienie wykonawcze nie dotyczy zakresu działania Wyższego Dowódcy ϟϟ i Policji w Generalnym Gubernatorstwie (Sekretarz Stanu dla Spraw Bezpieczeństwa) jako też zakresu działania Głównych Wydziałów Kolei i Poczty w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa.

§ 9

Postanowienie końcowe.

(1) Niniejsze postanowienie wykonawcze wchodzi w życie z dniem 15 grudnia 1942 r. Wchodzi ono w miejsce postanowienia wykonawczego z dnia 10 marca 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 97).

(2) Upoważnienia udzielone dotychczas na podstawie § 6 postanowienia wykonawczego z dnia 10 marca 1941 r. pozostają w mocy aż do odwołania.

(3) Wytyczne wydane przez Sekretarza Stanu Rządu Generalnego Gubernatorstwa w dniu 4 grudnia 1941 r. i 23 lutego 1942 r. w sprawie realizacji wykazu stanowisk pozostają niezmienione.

Krakau, dnia 30 listopada 1942 r.

Generalny Gubernator
W zastępstwie
Bühler

Herausgegeben von dem Amt für Gesetzgebung in der Regierung des Generalgouvernements, Krakau 20, Regierungsgebäude. Druck: Zeitungsverlag Krakau-Warschau G.m.b.H. Krakau, Poststraße 1. Erscheinungsweise: Nach Bedarf. Bezugspreis: Vierteljährlich 12,— Zloty (6,— RM.) einschließlich Versandkosten. Einzelnummern werden nach dem Umfang berechnet und zwar beträgt der Preis je Blatt —,20 Zloty (—,10 RM.). Bezieher im Generalgouvernement können den Bezugspreis auf das Postscheckkonto Warschau Nr. 400, Bezieher im Deutschen Reich auf das Postscheckkonto Berlin Nr. 41 800 einzahlen. Auslieferung: Für das Generalgouvernement und für das Deutsche Reich durch die Auslieferungsstelle für das Verordnungsblatt, Krakau 1, Postschließfach 110. Geschäftsräume der Auslieferungsstelle: Krakau, Universitätsstraße 16. Für die Auslegung der Verordnungen ist der deutsche Text maßgebend. Zitierweise: VBlGG. (früher: Verordnungsblatt GGP. I/II).

Wydawany przez Urząd dla Ustawodawstwa w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa, Krakau 20, Gmach Rządowy. Druck: Zeitungsverlag Krakau-Warschau, Spółka z ogr. odp. Krakau, Poststrasse 1. Sposób ukazywania się: wedle potrzeby. Prenumerata: kwartalnie 12,— złotych (6,— RM.) łącznie z kosztami przesyłki. Egzemplarze pojedyncze oblicza się według objętości, a mianowicie cena za każdą kartkę wynosi —,20 złotych (—,10 RM.). Abonenci w Generalnym Gubernatorstwie wpłacać mogą prenumeratę na pocztowe konto czekowe Warschau Nr 400, abonenci w Rzeszy Niemieckiej na pocztowe konto czekowe Berlin Nr 41 800. Wydawanie: dla Generalnego Gubernatorstwa i dla Rzeszy Niemieckiej przez Placówkę Wydawniczą dla Dziennika Rozporządzeń, Krakau I, skrytka pocztowa 110. Lokale urzędowe Placówki Wydawniczej: Krakau, Universitätsstrasse 16. Dla interpretacji rozporządzeń miarodajny jest tekst niemiecki. Skrót: Dz. Rozp. GG. (dawniej: Dz. rozp. GGP. I/II).